

Clitemnestra

La casa dels noms de Colm Toibin

El Teatre Principal convoca càsting obert per a actors i actrius professionals per a la producció Clitemnestra. *La casa dels noms de Colm Toibin*, dirigida per Agustí Villaronga, de la temporada 2020. Les audicions seran el dilluns 16 de desembre de 10h a 20h. El càsting comptarà amb la presència de la direcció del Teatre Principal i d'Agustí Villaronga.

Els artistes interessats s'han d'inscriure abans de dia 9 de desembre al formulari que trobareu al següent enllaç:
<https://forms.gle/bwz8r56mkDbzc6bHA>

És imprescindible memoritzar el text del personatge al qual es vulgui presentar.

A partir de les inscripcions, es farà una primera selecció per currículum. Abans de dia 15 es publicarà la llista de seleccionats i l'horari de les audicions.

Els papers que es cerquen són:

Electra (dona, aparença entre 25 i 35 anys)

Ifigènia (dona, aparença entre 18 i 25 anys)

Agammenon (home, aparença entre 40 i 55 anys)

Egist (home, amb trets racialitzats, aparença entre 20 i 30 anys)

Aquil·les (home, aparença entre 25 i 35 anys)

La producció tindrà un període d'assaigs i representacions des del 2 març al 5 d'abril de 2020, amb 4 funcions incloses a la sala gran del Teatre Principal i 5 més previstes a teatres de les Illes Balears durant els mesos posteriors. Les condicions econòmiques seran les pactades amb l'AAPIB per a produccions pròpies.

Agamèmnon (amb Clitemnestra)

*Es un home d'uns 40 o 45 anys. Fornidor. Ajust.
Perfecte símbol del poder i ho traspua.*

AGAMÈMNON: Així que ja ho sabeu.

Clitemnestra s'incorpora i avança cap a ell.

AGAMÈMNON: Ha de ser així. Si us plau, creieu-me que ha de ser així. No hi ha res més a dir.

CLITEMNESTRA: Potser ets tan covard que no pots parlar? Què és el que succeirà? Has d'explicar-ho.

AGAMÈMNON: Puc dir-te que serà molt aviat. Abans se sacrificaran vedells. Els estan conduint al lloc escollit.

CLITEMNESTRA: I després?

AGAMÈMNON: Després, la nostra filla.

CLITEMNESTRA: Digués el seu nom!

AGAMÈMNON: No cal que pronuncii el seu nom. El sap molt bé.

CLITEMNESTRA: Mira-la. De veritat la mataràs?

Ell no contesta.

CLITEMNESTRA: Respon.

AGAMÈMNON: Hi hauria molt per explicar.

CLITEMNESTRA: Respon primer a la pregunta. Respon amb claredat. Després podràs explicar el que vulguis.

AGAMÈMNON: No es necessiten respostes.

CLITEMNESTRA: Per què la vols matar? Quines pregàries pronunciaràs mentre mor? Quines benediccions esperes obtenir tallant-li el coll a la teva filla?

AGAMÈMNON: El vent no canviarà de rumb a menys que oferim aquest sacrifici als déus.

CLITEMNESTRA: I si el vent no canvia, mataràs també a Orestes? Per això és aquí?

AGAMÈMNON: Orestes? No!

CLITEMNESTRA: Vols que mani que també portin Electra? Vols inventar-te un marit per a ella?

AGAMÈMNON: Només Ifigènia.

Aquiles (amb Clitemnestra)

Es un jove. Estilitzat. Es un guerrer amb una certa prestancia.

CLITEMNESTRA: Aquil·les! (Es gira.) Soc Clitemnestra, esposa d'Agamèmnon.

Aquil·les sembla torbat. Acota el cap a manera de salutació respectuosa i fa la volta per marxar.

CLITEMNESTRA: Aquil·les!

Aquil·les s'atura. Clitemnestra s'hi acosta oferint la seva mà amb el palmell cap amunt. Aquil·les mira nerviosament al seu voltant per comprovar que ningú els està observant.

CLITEMNESTRA: No entenc les teves reticències. Et casaràs amb la meva filla, així que pots donar-me la mà.

AQUIL·LES: Casar-me? Estic impacient a l'espera del combat. No conec la teva filla.

CLITEMNESTRA: Estic segura que el meu marit t'ha demanat que mantinguis les distàncies durant els dies anteriors al convit. Aviat canviarà tot, però si encara així et preocupa que ens vegin parlant abans del casament, m'allunyaré de tu i tornaré amb les altres dones.

AQUIL·LES: T'equivoques. Estic a l'espera del combat, no de cap núvia. No se celebrarà cap casament mentre esperem que canviï el vent i que les nostres naus deixin de ser arrossegades contra les roques.

CLITEMNESTRA: La meva filla ha vingut aquí per casar-se amb tu. El seu pare l'ha convocada per aquest motiu.

AQUIL·LES: Vas errada. (Amb suavitat) Quan vegis el teu marit et dirà per què ha fet portar la teva filla.

CLITEMNESTRA: Ja he estat amb el meu marit. Ens ha donat la benvinguda.

AQUIL·LES: De veritat que no ho saps?

CLITEMNESTRA: (alarmada) Què és el que he de saber?

AQUIL·LES: Ifigènia no és aquí per casar-se... sinó per ser sacrificada als déus.

Aquil·les, confús, desapareix.

Egist (amb Clitemnestra)

Un home jove. Negre. Es com una pantera. De personalitat felina. Com un gat que juga en les rates abans de matar-les. Amb el cos hermòs i ben treballat. Gràcil i esvelt com els "nubios" de Egipte.

CLITEMNESTRA: Saps qui soc?

EGIST: Ets una dona de qui una filla ha estat sacrificada. I sé que et van enterrar en un clot.

Ambdós s'observen. Després d'un silenci...

EGIST: Què vols?

CLITEMNESTRA: T'ho diré, però si em traeixes els guàrdies et trobaran mort.

EGIST: I bé?

CLITEMNESTRA: Hi ha quatre homes que em custodien. Els vull morts. Puc guiar-te fins on dormen. Tenen altres guardians davant de la seva porta, però tots dormen de nit.

EGIST: (somrient) Tots morts la mateixa nit?

CLITEMNESTRA: Sí.

EGIST: Podràs alimentar el meu gat i els meus ocells...? I mantenir-los separats...? Al gat, el trobaràs amagat en el racó més fosc de la meva cel·la.

Clitemnestra assenteix amb un somriure.

CLITEMNESTRA: Ets lliure. A partir d'ara seràs el meu guardià i em protegiràs.

EGIST: I a canvi?

CLITEMNESTRA: Tot.

Electra (amb Clitemnestra)

Es una noia jove. Seca, amargada, dura.

ELECTRA: Egist es passeja de nit pels passadissos. Entra, fins i tot, a la meva cambra. Algunes nits, quan em desperto, és als peus del meu llit i em mira somrient.

CLITEMNESTRA: Ho deus haver somiat. Egist porta més de cinc anys empresonat.

ELECTRA: No. Em va despertar. Xiuxiuejava paraules que no vaig poder sentir. Després va somriure i va desaparèixer abans que pogués cridar la guàrdia. Algunes criades m'han dit que ha domesticat uns ocells i que té també un gat que un cop va entrar a la seva cel·la. Una de les dones em va dir, en veu baixa, que Egist domina l'art de la seducció, ja fos amb noies o amb criats joves.

CLITEMNESTRA: Sembla que vulguis que vingui a visitar-te.

ELECTRA: El que vull és que torni el meu pare. Fins que això no passi no em sentiré fora de perill.

CLITEMNESTRA: I on és Egist?

ELECTRA: La seva masmorra és a baix.

CLITEMNESTRA: Dona'm la torxa.

Ifigènia (amb ningú)

Una noia molt jove. De aspecte infantil, quasi una nena. Si es baixa de estatura millor. Dona impressió de fragilitat i innocència.

IFIGÈNIA: Pare, no soc eloqüent. No ho soc. Tot el meu poder és a les meves llàgrimes, però ara ja ni llàgrimes tinc. Em queda només la veu, i el cos per agenollar-me davant teu i demanar-te que no em matis en plena joventut. Vaig ser la primera en dir-te pare i vaig ser la primera a qui tu digueres filla. Te'n recordes quan em vas prometre que arribaria el dia en què seria feliç a casa del meu marit i jo et vaig preguntar: més feliç que amb tu, pare? Tu vas somriure i jo vaig posar el cap sobre el teu pit i et vaig abraçar. Jo somiava que et rebria a casa meva quan fossis vell i, aleshores, els dos seríem feliços. T'ho vaig dir. No te'n recordes?

Agamèmnon s'aparta afligit. Ifigènia el reté.

IFIGÈNIA: L'únic que puc fer és demanar-te amb la meva veu, tan humil, que em deixis tornar a casa. Li estic demanant al meu pare la cosa més estranya que es pot demanar, una cosa que cap filla mai no li ha demanat abans al seu pare. Pare no em matis!